

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

IV. ÚS 101/2024-12

Ústavný súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu senátu Libora Duľu a sudcov Ladislava Duditša (sudca spravodajca) a Rastislava Kaššáka v konaní podľa čl. 127 Ústavy Slovenskej republiky o ústavnej sťažnosti sťažovateľky **Aramis Real Estate SE**, Záhrebská 562/41, Vinohrady, Praha, Česká republika, zastúpenej Podoba Legal s. r. o., Námestie sv. Anny 3, Trenčín, proti všeobecne záväznému nariadeniu mesta Liptovský Mikuláš o miestnych daniach č. 9/2023 z 30. novembra 2023 takto

r o z h o d o l :

Ústavnú sťažnosť **o d m i e t a .**

O d ô v o d n e n i e :

I.

Ústavná sťažnosť sťažovateľky a skutkový stav veci

1. Ústavnému súdu bolo 2. februára 2024 doručené podanie sťažovateľky označené ako ústavná sťažnosť podľa § 122 zákona č. 314/2018 Z. z. o Ústavnom súde Slovenskej republiky a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“), ktorou namieta porušenie svojich základných práv podľa čl. 20 ods. 1, 4 a 5 a zásady podľa čl. 2 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) všeobecne záväzným nariadením mesta Liptovský Mikuláš označeným v záhlaví tohto uznesenia (ďalej len „VZN“) a vydaným podľa § 6 ods. 1 zákona Slovenskej národnej rady č. 369/1990 Zb. o obecnom zriadení v znení neskorších predpisov a podľa zákona č. 582/2004 Z. z. o miestnych daniach a miestnom poplatku za komunálne odpady a drobné stavebné odpady v znení neskorších predpisov, ktoré považuje za iný zásah orgánu verejnej moci.

2. Sťažovateľka navrhuje, aby ústavný súd nálezom vyslovil, že napadnutým VZN bolo porušené jej základné právo vlastníť majetok podľa čl. 20 ods. 1 ústavy, zásada zákazu vyvlastnenia podľa čl. 20 ods. 4 ústavy, jej majetkové práva podľa čl. 20 ods. 5 ústavy, zásada podľa čl. 2 ods. 2 ústavy, a aby napadnuté VZN zrušil.

II.

Predbežné prerokovanie ústavnej sťažnosti

3. Predpokladom úspešného uplatnenia námietky porušenia základných práv a slobôd v konaní pred ústavným súdom je splnenie všeobecných a osobitných náležitostí návrhu na začatie konania vyplývajúcich z § 39 ods. 3, § 43 a § 123 zákona o ústavnom súde, ako aj ďalších procesných podmienok vyplývajúcich z § 55 a § 132 ods. 2 zákona o ústavnom súde. Podanie, ktoré by bolo spôsobilé vyvolať konanie pred ústavným súdom podľa čl. 127 ods. 1 ústavy, musí obsahovať okrem iného označenie konkrétneho rozhodnutia, opatrenia alebo iného zásahu, ktorým došlo k porušeniu základného ľudského práva alebo slobody. V podanej ústavnej sťažnosti toto označenie absentuje, čo by zakladalo dôvod jej odmietnutia pre nedostatok náležitostí podľa § 56 ods. 2 písm. c) zákona o ústavnom súde (m. m. I. ÚS 347/2018) alebo dokonca vybavenie odložením podania podľa § 53 zákona o ústavnom súde (Rvp 335/2024).

4. Ústavný súd dáva do pozornosti, že ústavnou sťažnosťou napadnuté VZN je právnym predpisom podľa čl. 68 ústavy, podľa ktorého vo veciach územnej samosprávy a na zabezpečenie úloh vyplývajúcich pre samosprávu zo zákona môže obec vydávať všeobecne záväzné nariadenia. Všeobecne záväzné nariadenie obce/mesta je teda normatívnym právnym aktom, ktorým sa ustanovujú práva a povinnosti neurčitému počtu druhovo určených subjektov s pôsobnosťou pre územie obce/mesta. Tieto právne predpisy sú preskúmateľné ústavným súdom v konaní podľa čl. 125 ods. 1 písm. c) ústavy, podľa ktorého ústavný súd rozhoduje o súlade všeobecne záväzných nariadení podľa čl. 68 s ústavou, ústavnými zákonmi, medzinárodnými zmluvami, s ktorými vyslovila súhlas Národná rada Slovenskej republiky a ktoré boli ratifikované a vyhlásené spôsobom ustanoveným zákonom, a so zákonmi, ak o nich nerozhoduje iný súd (správny súd v konaní podľa § 357 až § 367 Správneho súdneho poriadku). V takom prípade patrí návrhové oprávnenie (legitimácia) osobitne kvalifikovaným subjektom, medzi ktoré nepatria fyzické osoby a právnické osoby, a tento súlad sa preskúmava v osobitnom konaní podľa § 74 až § 93 zákona o ústavnom súde.

5. Ak by podanie sťažovateľky bolo posúdené podľa obsahu ako návrh podaný v zmysle čl. 125 ods. 1 písm. c) ústavy, bol by tu dôvod na jeho odmietnutie ako návrhu podaného zjavne neoprávnenou osobou podľa § 56 ods. 2 písm. e) zákona o ústavnom súde.

6. Sťažovateľka výslovne uvádza, že napáda VZN v konaní o ústavnej sťažnosti. Preskúmanie súladu všeobecne záväzného nariadenia obce/mesta s ústavou v konaní podľa čl. 127 ods. 1 ústavy o sťažnosti fyzickej osoby alebo právnickej osoby, ktoré slúži ochrane základných práv a slobôd proti zásahom individuálnej (nie normatívnej) povahy, je vylúčené. Sťažovateľka podanou ústavnou sťažnosťou preto nemôže procesne relevantným spôsobom iniciovať takéto konanie. Ústavnou sťažnosťou podľa čl. 127 ústavy sa možno brániť len proti porušeniam základných práv spôsobených individuálnymi, a nie normatívnymi právnymi aktmi, a preto nemožno v konaní o ústavnej sťažnosti vysloviť, že k porušeniu základného práva došlo priamo ustanovením normatívneho právneho aktu, ale iba jeho konkrétnou aplikáciou (III. ÚS 18/2002, IV. ÚS 25/2011).

7. Z už uvedených dôvodov ústavný súd podanú ústavnú sťažnosť odmietol z dôvodu zjavnej neopodstatnenosti podľa § 56 ods. 2 písm. g) zákona o ústavnom súde (obdobne III. ÚS 728/2021 vo vzťahu k vyhláske Úradu verejného zdravotníctva Slovenskej republiky alebo III. ÚS 68/2024).

8. Vzhľadom na odmietnutie ústavnej sťažnosti sa ústavný súd ďalšími požiadavkami sťažovateľky uvedenými v petite ústavnej sťažnosti už nezaoberal.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu ústavného súdu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 21. februára 2024

Libor Duľa
predseda senátu